

ali če se kdo spove sovraštva, mu Bog odpusti krivdo, a njegova čustva, ki so ranjena v odnosu do te osebe, so še naprej negativna do nje in bo potrebno še dolgotrajno prizadevanje, da se bodo spremenila v bolj pozitivna; podobno je s kakšno grešno navado, ki je zaslužnjila tudi človekovega duha - po spovedi bo nagnjenost k istemu grehu še zelo močna. In prav pri borbi proti tem 'ostankom' greha tudi po kesanju in zakramentu sprave, lahko milost odpustkov kot pomoč celotnega občestva Cerkve v veliki meri pomaga.

Kazni za greh – večna in časne ter posledice

Da razumemo ta nauk in ravnanje Cerkve, je treba vedeti, da ima greh dvojno posledico. Veliki greh odvzame občestvo z Bogom in nas s tem stori nezmožne za večno življenje, katerega odvzem se imenuje »večna kazen« za greh. Po drugi strani pa ima vsakteri greh, tudi mali, za posledico nezdravo navezanost na stvari, navezanost, ki potrebuje očiščenja bodisi na tem svetu bodisi po smrti, v stanju, ki ga imenujemo vice. To očiščevanje osvobodi od tega, kar imenujemo »časna kazen« za greh. **Teh dveh kazni ne smemo umevati kot neke vrste maščevanje, ki ga Bog naloži od zunaj, ampak kot izvirajoče iz same narave greha.** Spreobrnjenje, ki izhaja iz goreče ljubezni, more doseči grešnikovo popolno očiščenje, tako da ne bi ostajala nobena kazen.

Dobrine občestva svetih – zaklad Cerkve

Kristjan, ki se trudi, da bi se očistil svojega greha in se s pomočjo božje milosti posvetil, ni osamljen. »Življenje posameznih božjih otrok je v Kristusu in po Kristusu povezano z življenjem vseh drugih krščanskih bratov s čudovito vezjo v nadnaravni edinosti Kristusovega telesa kakor v eni sami skrivnostni osebi.« (Pavel VI., apostolska konstitucija »Indulgentiarum doctrina« 5 – navaja KKC 1474) V občestvu svetih, se pravi »med verniki, ki so že v nebeški domovini, tistimi, ki se v vicah pokorijo za svoje grehe, in tistimi, ki še potujejo na zemlji, obstoji **neprestana vez ljubezni in obilna izmenjava vseh dobrin**«. (Pavel VI., apostolska konstitucija »Indulgentiarum doctrina« 5) V tej čudoviti izmenjavi svetost enega koristi drugim mnogo bolj, kakor pa je greh enega mogel povzročiti škodo drugim. Tako omogoča zatekanje k občestvu svetih skesanemu grešniku, da je hitreje in učinkoviteje očiščen kazni za greh. (navaja KKC, 1475) (PM)

32. NEDELJA MED LETOM, 11.11., Martinova n.

7.00: živi in + farani
+ Julijana KRAJNC, 26. obl. (Tovsto)
9.00: + Jože ROZMAN, 1. obl.
+ Leopold BREČKO
10.30: + Martin KLEPEJ
+ Martina KLADNIK in sorodstvo

PONEDELJEK, 12.11., sv. Jozafat Kunčević, škof, muč.

7.30: Bogu in Mariji v priprošnjo za pomoč
+ Marta PUSAR
+ Darinka DEŽELAK

TOREK, 13.11., sv. Stanislav Kostka, redovnik

18.00: + starša Silva, 30. obl., in Avgust ŽIKOVŠEK, 2. obl.
+ Ivan OZIMEK
+ Vida PFEIFER

SREDA, 14.11., sv. Nikolaj Tavelić, mučenec

7.30: + Jože, obl., in Rok TERŠEK
+ Jožefa PADEŽNIK
+ Marija ŠKOBERNE

ČETRTEK, 15.11., sv. Albert Veliki, škof, cerkv. uč.

18.00: + starša Franc, 19. obl., in Ivanka LIPOVŠEK, 5. obl.,
Zvonko, 1. obl., Anton, 45. obl., in Cecilija PLAHUTA, 19. obl.
zahvala za uspelo operacijo
+ Emil BEZGOVŠEK

PETEK, 16.11., sv. Gertruda (Jedrt), dev., red.

7.30: + Karolina ALEKSENCEV
18.00: + Ivan, 25. obl., Angela VORINA in sorodniki
+ Olga KRAJNC, 30. dan

SOBOTA, 17.11., sv. Elizabeta Ogrska, redovnica

18.00: + Feliks, Kristina JAVORNIK in Milan HOLCER
+ Marija in Franc LEŠEK

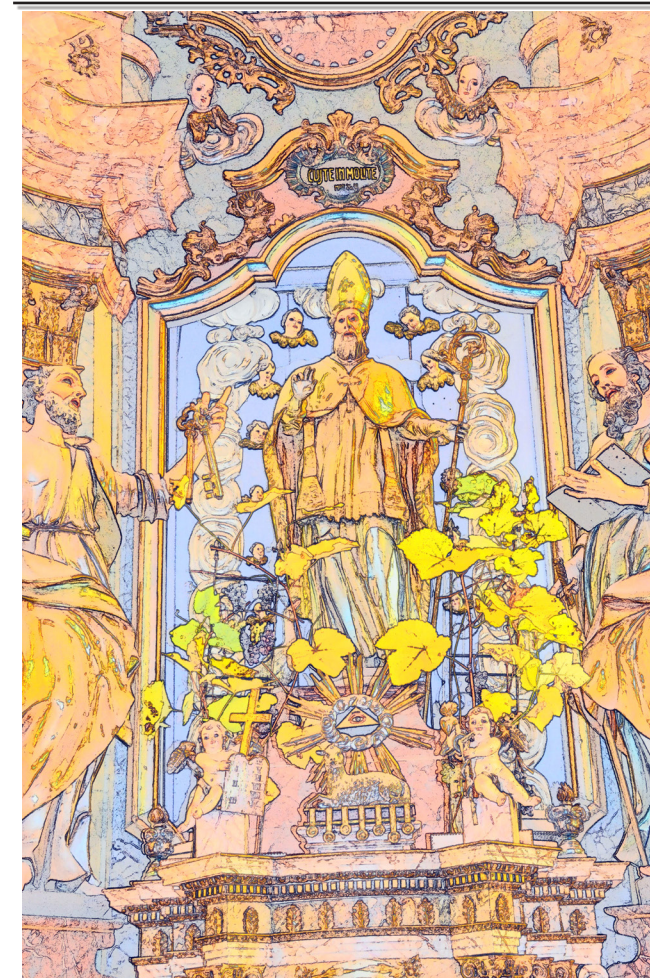
33. NEDELJA MED LETOM, 18.11. krstna n.

7.00: živi in + farani
9.00: + Ivan in Jožica ULAGA (Slivno)
10.30: + Anton TERŠEK, obl., žena in starši
+ Ivana in Martin RAMŠAK
15.00: Vera in luč

MARTINOVA LILIJA

11. november 2018, leto 10, št.:38

Praznujemo

Danes so praznovanja v veliki meri prazna, brez prave vsebine, obarvana s kičem, brez globlje duhovne razsežnosti. Praznovanje bi se moralo meriti po velikosti duha, bogastev duhovne ustvarjalnosti in ohranjanja kulture.

Alenka Rebula in Josipa Prebeg sta v knjigi *Pristno praznični* zapisali: »Prazničnost je namenjena prekinitvi običajne vsakdanjosti, ustvarjanju skupnega ali osebnega prostora za doživljanje tega, kar želimo počastiti.

Nekateri se še spominjajo, kakšne so bile nekoč vaške veselice. Ples, glasba, igre za otroke, krošnjariji in mali sejmi, obilje hrane. Ljudje so odšli od doma, se praznje oblekli, nekaj ur preživeli brez skrbi, delo je počivalo, druženje ob glasbi in igri je skupnost povezovalo.

To je bila sprememba, ob kateri so naši predniki za nekaj ur pozabili na trdo življenje, razprtije in trpljenje ter se poveselili v predahu med enim in drugim trdim dnom.

Za uspeh stare vaške veselice ni bil nihče posebej zadolžen in odgovoren: sodelovali so vsi. Otroci so tekali naokrog v zlati svobodi in prosti igri...dokler je trajalo. Ni jim bilo potrebno spodobno sedeti pri mizi. Dobro vemo, da je bilo tudi življenje otrok zelo trdo, a na veselicah je veljal oddih za vse – trenutek sreče brez nadzora in dolžnosti je izjemoma pripadal vsem. Nihče ni ocenjeval uspeha pobude in sposobnosti udeležencev. Danes so vaški prazniki te značilnosti izgubili. Pripravljamo jih s ciljem, ki mora biti dosežen; pričakuje se uspešnost pobude; obstajajo na eni strani odgovorni in na drugi strani občinstvo brez zadolžitev. Predvsem prihaja do izraza, da poskušamo danes vsem, kar počnemo narediti vtis.

Nekako pozabljamo, da prazničnost prebiva v prsnem košu. Ko se ta del telesa odpre in polno zadih, se rojevajo sočutje, svoboda in ustvarjalne želje. Nasprotno pa v zaprtih prsni nosimo zamero, nemir, kritični naboj, obsojanje sveta in sebe, neobčutljivost. Prazničnost se začne s tem, da prebudimo pozornost do sebe.«

Tako naj bodo praznovanja trenutki, ko iščemo bližino drugega, ko preko tradicionalnosti iščemo iskre v očeh najbližjih, ko poslušamo drug drugega, ko imamo čas za medsebojno toplino,

zase in za odnos z Njim, ki je Pot, Resnica in Življenje.

Praznovanje naj bo čas, ko se dotaknemo svojih najglobljih hotenj in želja, skritih v globinah našega srca. Ko se bodo čutenja prebudila in izrazila, bo v nas posvetila luč in ljubezen duhovnih globin - in takrat bomo edinstveno in neprecenljivo darilo za bližnjega.

Z razumevanjem skritega pomena praznovanja bo postal tudi naš odnos do praznovanja drugačen, poln spoštovanja, hrepenjenja in lastnega truda v želji, da bi mu uspeli dati pravo vsebino. Od nas samih pa bo in je odvisno, ali bomo radost praznovanja spustili v svoje življenje ali ne. (PT)

Spomin na žrtve v prvi svetovni vojni

V Laškem so po končani svetovni moriji svojci padlih vojakov iz širše okolice Laškega postavili ob vhodu v župnijsko cerkev sv. Martina v Laškem dve spominski plošči z njihovimi imeni. Obe plošči sta bili ob obnovi cerkve leta 1987 odstranjeni in se do danes ne ve, kje sta končali. Izginuli plošči in Kronika župnije Laško iz obdobja druge polovice 18. stoletja do leta 1978, ko je takratni župnik Jože Horvat začel zapisovati dogodke v novo knjigo, puščata velik vprašaj, čemu sta izginili.

Poznavalci ugotavljajo, da Laško tako nima več niti enega spominskega obeležja padlim v 1. svetovni vojni, zato smo ponovno postavili skromno spominsko obeležje, ki bo pričalo o življenju in smrti padlih vojakov. Prejšnji plošči sta vsebovali imena in primke padlih, katerih črke so za vpis na ploščo financirali svojci. V času druge svetovne vojne so zaradi ukaza, da jih odstranijo, spominski plošči samo prekrili.

Prav na Martinovo letos mineva 100 let od konca 1. svetovne vojne. Prva svetovna vojna je bila prva globalna vojna. Na koncu vojne je bilo ocenjeno, da so vojaške in civilne izgube na obeh straneh znašale preko 37 milijonov mrtvih, ranjenih in pogrešanih. Od tega je bilo 16 milijonov mrtvih in 20 milijonov ranjenih. Umrlo je 10 milijonov vojakov in 7 milijonov civilistov. Avstro-ogrška vojska je vpoklicala okoli 8 milijonov vojakov, od tega je bilo 1.016.000 mrtvih in 1.691.000 pogrešanih. Z avstro-ogrsko vojsko naj bi na bojišča prve svetovne vojne odšlo okoli 160.000 vojakov iz slovenskih dežel. Po dosedanjih ocenah naj bi jih do konca leta 1917 umrlo okoli 35.000. Na soškem bojišču naj bi po nekaterih izračunih padlo od 2000 do 3000 slovenskih vojakov. Po vojni je v slovenskem delu Kraljevine SHS živelo 11.467 vojnih invalidov, okoli 30.000 vojnih vdov pa je moralo poskrbeti za okoli 49.000 vojnih sirot.

Avstroogrška je podpisala premirje 4. novembra 2018. Zadnje premirje je bilo podpisano v poveljniškem vagonu generala Focha. V roku pol ure je novica o podpisu premirja obkrožila svet, ljudje po svetu so se pognali na ulice in začeli proslavljati konec vojne. 11. novembra 1918, točno ob 11. uri so se oglasili zvonovi. Topovi, puške in stojnice so utihnile. Po 1.568 krvavih dneh je bilo velike vojne konec. Tudi letos bomo zato med bogoslužjem ob 11.00 za trenutek prisluhnili zvonovom.

Odpustki (nadaljevanje)

Razumevanje greha in njegovih posledic

Greh združuje v sebi krivdo in večno ali časno posledico. Krivda je osebna odgovornost za zlo, ki jo lahko odpusti le Bog. Tudi večno kazen, ki je vezana na veliki ali smrtni greh in praktično pomeni pogubljenje, lahko odpusti le Bog. **Časna posledica za greh pa je vse, kar grešno dogajanje pusti v človekovi telesni, psihični ter duhovni strukturi in tudi po spovedi ostane, kot posledica greha, s katero se moramo sami in skupaj z drugimi še boriti.** Primeri: če se nekdo spove greha jemanja mamil, od katerih je že postal telesno zasvojen, mu Bog odpusti krivdo in tudi kazen pogubljenja, če v njegovem primeru obstaja, a njegovo telo ostaja zasvojeno z mamilom in bo treba še veliko truda, da se posameznik reši;